

השב", בקול רם, ונשמע קולו ביריחו.

ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: המרחק מירושלים ליריחו הוא עשר פרסי.

והיה הקול חזק כל כך דאף על גב דחבא – ביום הכפורים – איכא חולשא של הכהן הגדול מתוך תעניתו, ואילו חבא במעשה של גביני כרוז – ליכא חולשא.

ועוד דחבא – ביום הכפורים – היה זה ביממא, ואילו התם היה זה בליליא – לפני שעלתה השמש – שהקול נשמע יותר למרחוק.

דהא אמר רבי לוי: מפני מה אין קולו של אדם נשמע ביום, בחזוק כל כך, בדרך שהוא נשמע בלילה, מפני קולו של גלגל חמה שמנסר ברקיע, כחרש [אומן] המנסר בעצי ארזים.

והאי חירגא דיומא [פסולת הנסורת שנעשה מאותו ניסור שגלגל חמה מנסר, ונראה כאבק באור החמה], "לא" שמיה, והיינו דקאמר נבוכנצר בשבחו את הקדוש ברוך הוא, "וכל דיירי ארעא כלא [כלה] חשיבין", שאין בני אדם נחשבים אצלו יותר מאבק הפורח.

תנו רבנן: אלמלא הקול של גלגל החמה היה נשמע בכל העולם קול הממונה של רומי, ואלמלא קול הממונה של רומי היה נשמע קול של גלגל חמה.

תנו רבנן: שלש קולות יש שהולכין מסוף העולם ועד סופו, ואלו הן:

קול גלגל חמה וקול המונה של רומי וקול הנשמה בשעה שיוצאה מן הגוף.

ויש אומרים ומוסיפים: אף קול של לידה, ויש אומרים ומוסיפים עוד: אף קולו של כא-א המלאך הנקרא רידייא שהוא ממונה לקרא למי הגשמים מלמעלה ולמי התהום מלמטה להשקות את האדמה.

ובעו רבנן רחמי מן השמים, אנשמה, שלא ישמע קולה בשעה שיוצאה מן הגוף, ונתקבלה תפלתם, ובטלחה.

תניא כוותיה דרבי שילא שגבר פירושו תרנגול: היוצא לדרך בלילה קודם קריאת הגבר דמו בראשו שסכנה היא לילך בדרך בלילה, ויש אומרים שאפילו לאחר קריאת הגבר אין לו לצאת עד שישנה בקריאתו, ויש אומרים עד שישלש.

ובאיזה תרנגול אמרו: בתרנגול בינוני שאינו ממהר לקרוא ואף אינו מאחר.

אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שהיו ישראל עולין לרגל היו עומדין בעזרה צפופין מריבוי העם, ואף על פי כן היו משתחיים רווחים, בריחוק ארבע אמות אחד מחבירו, והיו ישראל נמשכין ומתפזרים מתוך הדוחק אל תוך השטח של אחת עשרה אמה שבצד מערבי של עזרה אחורי בית הכפורת.

ותמהינן: מאי קאמר שהיו נמשכים, והרי נעשה להם נס שנתרווח המקום, ולמה הוצרכו להתפזר.

הדשן. דלפירש"י שהוא רק משום ריבוי הדשן לא אתי שפיר מה דמסיק "כדקתני טעמא".